

DETEKTIV SEDLINA - 14.

ÂšterÃ½, 12 kvÄten 2020

TÄch deset vÄ½je uvedenÄ½ch bodÅ podle mne zaklÄjdÄ prostor k dÄvodnÄ½m pochybnostem o celÄ©m vyÄjetÄ™ovÄj. Moje hypotÄza, kterÄ se snaÄ¾Ä brÄjt v potaz vÄjechny dostupnÄ informace â€“ smÄvÄ™uje do rodin zavraÄ¾dÄ,nÄ½ch nÄco tajÄ- â€“ a stejnÄ tak soudeli mrtvÄ½ch. MinimÄlnÄ ten, kterÄ½ novinÄvÄ™ovÄ snoubence pÄjÄ•il dobÄjeÄ•ku. MÄ pracÄ policie, aby pÄ™Ä-buznÄ a sousedy obÄtÄ- s nesrovnalostmi v jejich vÄ½povÄdÄ-ch konfrontovala. Ale jak Ä™Ä-kÄ neznÄjm vyÄjetÄ™ovatele tohoto mordu â€“ a nemÄjm pÄ™Ä-stup ke vÄjem informacÄ-m.... Pecka se pokouÄje vÄjechno, co Sedlina naservÄ-roval, utÄ™Ä-dit.

â€žTak jak to
vidÄ-Ä ty, Olivere?âœ

â€žNo, s tou
nabÄjeÄ•kou je to divnÄ½. NeznÄjm Ä•lovÄka, kterej by mi ji pÄjÄ•il â€“ a kdybych mu ji vÄ•as nevrÄtil, se o ni nezajÄmal. UÄ¾ proto, aby nejela zbyteÄ•nÄ dlouho.âœ

â€žJe vidÄt, Ä¾e
uÄ¾ jsi vedle mÄnÄ•ichl, Olivere â€“ myslÄ-m tedy v dobrÄ©m slova
smysluÄœ, dodal s Ä•smÄvem Sedlina, kdyÄ¾ postÄ™ehl na OliverovÄ tvÄjÄ™i hranÄ©
pohorÄjenÄ-, Ä•Ä-m Ä¾e jako naÄ•ichl.

â€žSnad ani neâœ,
uchechtl se Oliver. â€žA taky mi pÄ™ijde divnÄ½, Ä¾e by vraÄ¾dili tu Ä¾enskou. NavÄc
jako prvnÄ-. ProstÄ bych si poÄ•kal, aÄ¾e vyleze ten chlap. NÄjak bych ho vylÄjkal,
nevÄ-m.âœ

â€žPÄ™esnÄ takâœ,
pokÄ½val hlavou Sedlina. â€žPokud obÄti vrah sledoval, musel vÄdÄt, kdy mÄj Äjanci
bÄ½t s obÄtÄ- sÄjm.âœ

â€žJenÄ¾e, kdo je teda zabÄ-jel? NavÄc uÄ¾ se tam jeden
pÄ™iznal.âœ

â€žJo, ten, kdo
pÄvodnÄ mÄl bÄ½t pouze Ä™idiÄ•. MoÄ¾nÄj to tak je â€“ a pak nenÄ-, co Ä™e Äjít. Ale
upÄ™Ä-mnÄ â€“ sedÄ- to? MnÄ to pÄ™iznÄjnÄ-pÄ™ipadÄj Ä•elovÄ© â€“ nesedÄ-. NemajÄ stÄjle
vraÄ¾ednou zbraÄ, pokud vÄ-m. CelÄ© je to divnÄ©. Jako jo, mÄ¾e to tÄ™eba i tak bÄ½t
â€“ ale tÄch podivnostÄ- vidÄ-m mraky, Olivere. Jinak â€“ to
bych samozÄ™ejmÄ jen spekuloval. Nechal bych to tak, Ä¾e bych vyslechl toho
sousedu s dobÄjeÄ•kou â€“ a pÄ™Ä-buznÄ© zavraÄ¾dÄnÄ½ch. ZejmÄna bratry tÄ© dÄ-vky.
Jeden z nich, ten mladÄjÄ-, byl prÄ½ na ni hodnÄ fixovanÄ½. MoÄ¾nÄj aÄ¾e nezdravÄ,
â€“ ale to uÄ¾ zase zachÄjzÄ-m kamsi do divokÄ½ch spekulacÄ-.

SpÄ-Äje mÄ
pÄ™ipadÄj podivnÄ©, Ä¾e tÄ-mto smÄrem se vyÄjetÄ™ovÄjvÄj, zÄ™ejmÄ vÄbec neubÄ-ralo. To mnÄ,
by v hlavÄ stÄjle dokola hlodalo â€“ proÄ novinÄvÄ™ova snoubenka zemÄ™ela prvnÄ-.
A proÄ nezkusila utÄ©ct Ä•i se brÄjnit. To ji pachatel pÄ™ekvapil tak nÄjhle?âœ

â€žAsi nemÄjm, Ä•Ä-m
protiargumentovatâœ, pronesl zklamanÄ Pecka. â€žUznÄjvÄj, Ä¾e mi to takÄ© nehraje.
JestliÄ¾e si zmapuju nÄ•Ä- dennÄ reÄ¾im, nemÄ Ä¾e se mi stÄjt, Ä¾e mÄ pÄ™ekvapÄ-
snoubenka obÄti. Taky mi pÄ™ipadÄj pÄ™itaÄ¾enÄ½ za vlasy, Ä¾e by nÄ>kdo mrznul nÄ>kde
dvÄ hodiny venku â€“ a to i potÄ©, kdy se jeho cÄ-l dostavil. Mohl je sejmout hněd,
jak Äjli dovnitÄ™. Anebo prostÄ zastÄ™elit jenom jeho â€“ a utÄ½ct. TentokrÄjt si teda
moc nezahrajeme â€“ vzdÄjvÄj to. NenapadÄj mÄ nic, Ä•Ä-m bych zÄjsadnÄ oponoval.âœ

â€žHmmm â€“ asi, aÄ¾e tu s tÄ-m praÄjtÄ-m, pÄjdu vyÄjetÄ™ovat na Slovensko,
Olivereâœ, zasmÄjl se srdeÄ•nÄ Sedlina.

Tato pÄ™edstava
evidentnÄ pobavila i Pecku. â€žTak to se tam majÄ- na co tÄjÄjt.âœ

â€žTo myslÄ-m
beze mneâœ, uÄjkIÄ-bl se ironicky Sedlina, kterÄ©mu se okamÄ¾itÄ vybavila slovenskÄj
politickÄ scÄ©na. On rozhodnÄ k tÄm, kdo by jÄjsali nad zvolenÄ-m Zuzany
ÄŒaputovÄ©, nepatÄ™Ä-.

â€žJenomâ€œ, otÃ¡zal se Oliver, â€žv Ã•em tohle vÅ¡echno jako pomÅ¬Å¾e naÅ¡emu vyÅ¡etÅ™ovÅ¡nÃ?â€œ

â€žV tom, abychom se umÄ›li oprostit od schematismu. Od pÅ™edem jasnÃ©ho konstruktu, kterÃ½ se nabÃ¡zÃ-. Tam je to zÅ™ejmÃ© â€ž zabitÃ½ novinÃ¡Å™ musÃ- bÃ½t obÃ¡tÃ- svÃ© prÃ¡nce. Ale co kdyÅ¾ on nebyl primÃ¡rnÃ- obÃ¡tÃ- â€ž a motivem vÅ¡ebec nenÃ- novinaÅ™ina? To samÃ© pak platÃ- v naÅ¡em pÅ™Ã-padÃ- â€ž nabÃ-zejÃ- se sexuÃ¡lnÃ- motivovanÃ© vÃ¡Å¾dy. Ale co kdyÅ¾ je motiv jinÃ½ â€ž a vÅ¡ebec nejde o to, Å¾e jsou ty holky ve vztazÃ-ch nestÃ¡jÃ© a pÅ™elÃ©tavÃ©? NÄ›kdy je dobrÃ© poodstoupit â€ž vÃ›ci pak vidÃ-Å¡i v ÅºplnÃ- jinÃ½m svÃ›tle.â€œ

â€žNo, u nÃ¡js mi
to pÅ™ijde naprosto jasnÃ½. Bude to nÄ›jakÃ½ nadrÅ¾enÃ½ hovado â€ž nebo nÄ›kdo, kdo prostÃ› nedokÃ¡Å¾e holku normÃ¡lnÃ- sbalit, tak ji radÃ›ji zabijeâ€œ, zafilosoval Oliver. Sedlina tuto poznÃ¡mku pÅ™eÅ¡el mlÄ•enÃ-m â€ž a kdo Sedlinu znal, vÄ›dÄ›l, Å¾e silnÃ- nesouhlasnÃ½m. Sedlina byl rÃ¡jd, Å¾e s Peckou mÅ¬Å¾e aspoÅ™ o nÄ›kterÃ½ch vÄ›cech mluvit. To s mnohÃ½mi jeho vrstevnÃ-ky by to nebylo moÅ¾nÃ©.
Co se politiky tÃ½kÃ•, tam se s Oliverem takÃ© v podstatÃ- mÃ¡jeli.
Sedlina vÅ¡ak vÃ›tal fakt, Å¾e Peckovi neimponujÃ- â€žvymÃ-taÅ›i Å•Ã¡blaâ€œ, jak je nazÃ½val, Å•i fanatiÅ•tÃ- ÅjiÅ™itelÃ© jedinÃ© pravdy jako HalÃ-k, Putna, Mitrofanov, KocÃ¡b, Å tÄ›tina, SlonkovÃ¡, FridrichovÃ¡, DrtinovÃ¡, Å afr, Kundra, J. X. DoleÅ¾al, RejÅ¾ek, HÅ™ebejk, Pavel NovotnÃ½, Jan HruÅ¡Ã-nskÃ½ a mnozÃ- dalÅ¡i. Sedlina nechÃ¡pal, kde se ti rÅ™znÃ- jakubovÃ© jandovÃ©, karlovÃ© kovÃ¡Å™ovÃ© Å•i ivani bartoÅ¡ovÃ© berou. Z PirÃ¡tÅ- mu pak bylo vÅ¡ebec silnÃ- nevolno. NejradÃ›ji by legalizovali drogy, nemajÃ- daleko k pornu, ostatnÃ- KrausovÃ¡ jako â€žPornomÃ-Å¡aâ€œ je uÅ¾ pojem â€ž a pÅ™ipomÃ-najÃ- mu budovatelskÃ© typy â€ž jen s tÃ-m dodatkem, Å¾e budujÃ- kapitalismus, kterÃ½ se zatÃ-m zmÃ-tÃ- v obrovskÃ½ch kÅ™eÅ•-ch.

Sedlina si nemyslÃ-, Å¾e by jeho skepse pramenila z vÄ›ku. Z dneÅ¡inÃ- politickÃ© scÃ©ny by se mu dÄ›lalo Å¡oufl, i kdyby mu bylo podstatnÃ- mÃ©nÃ- o tom je pÅ™esvÃ›dÄ•enÃ½. KdyÅ¾ si vzpomene napÅ™Ã-klad na exministra NÄ›mce a kauzu katarskÃ©ho prince. DalÅ¡i. vÅ¾teÅ•nÃ-k, exministr PelikÃ¡n, zase pro zmÄ›nu poruÅ¡il prÃ¡vo v kauze pana Nikulina, jenom aby se zavdÃ•Å•il velmoci za louÅ¾Ã-. A senÃ¡tor LÃ¡jska, kterÃ½ snad v Å¾ivotÃ- neÅ•etl Åšstavu svÃ© zemÃ-, sepsal body, kdy mÄ›l prezentaci dokumentu poruÅ¡it. Jak vidno, poruÅ¡ujÃ- ho jinÃ-. A senÃ¡torovi LÃ¡jskovi evidentnÃ- vadÃ-, kdyÅ¾ se hlava stÃ¡tu ÅºstavnÃ-ho textu drÅ¾Ã-.

JeÅ¡tÃ- chvÃ-li si
s Oliverem povÃ-dali, naÅ•eÅ¾ ten se zvedl, Å¾e pÅ™ec jen uÅ¾ bude muset domÅ-.

Sedlina si pak jeÅ¡tÃ- chvÃ-li prochÃ¡zel jednotlivÃ© body, s nimiÅ¾ Pecku seznÃ¡mil. Nemohl si pomoci â€ž pÅ™ipadalo mu, Å¾e jeho pochybnosti jsou opÅ™eny o solidnÃ- zeÅ• velmi silnÃ½ch argumentÃ-.

Hana
KoÅ™aÅ™Ã-kovÃ¡ se pokouÅ¡ela od daiÅ¡i. vraÅ¾dy abstrahovat. O svÃ©m manÅ¾elovi si nedÄ›lala iluze. O to vÅ›e potlaÅ•ovala jakoukoli myÅ¡lenku typu, Å¾e by s tÃ-m mordy mohl mÄ•t nÄ›co spoleÅ•nÃ©ho. Byla jiÅ¾ mistrynÃ- ve vytÃ>sÅ•ovÃ¡nÃ- nepÅ™Ã-jemnÃ½ch vÄ›cÃ-.

PrÃ¡vÄ› se s jednou znÃ¡mou domlouvaly, jak v Ä•ervnu vyrazÃ- do Bosny. U mÄ›sta Visoko chtÄ›jÃ- navÅ¡tÃ-vit pyramidu. Tedy pro nÄ› je to pyramida â€ž pro ostatnÃ- lidÃ- stromy porostlÃ½ kopec.

â€žJsem zvÄ›davÃ¡, jakÃ¡ tam bude energieâ€œ,
zaÅ¡vitoÅ™ila HanÃ•ina kamarÃ¡dka.

â€žJe to magickÃ© mÃ-stoâ€œ, zasnila se Hanka.
â€žStraÅ¡nÃ- se tam tÄ›Å¡Ã-m. Bude to zajÃ-mavÃ©.â€œ

Hanka se zaměřovala na urážitá data až i podle
Aoplácká a zatměná měsíce, kdy pořádala takzvaná českopochody za energií-áže, jak to nazývala.

To, že experti na archeologii označili
existenci této pyramidy za mýlus a podvod, Hance ani její známý nijak nevadilo.
Češi to schválili a tajej. Nechtěj, aby se lidi probouzeli až aby v sobě
objevovali energii až potřebují - vysokolená znavená vyšlyavená robotyáže, rozvážejínila
se Hanka. Kamarádku jí horlivě pálitakala.

česká Táhleba taková farmaceutická lobby. Ta si
nepřeje, aby se lidé rozvedli. Takovej Petr Chobot je jim trnem v oku.áže

česká Snaží se nás ovládat. Ale nepovede se jim
to, dodala zanícená Hanáčka známá.

Kdyby tu byl Antonín Sedlina, jen by si
zhluboka povzdechl. Sice farmaceutickou lobby z duši neviděl až jak si
cpe kapsy na Akor zdravá - větší lidi až ale ezoteriky rovnáčky nemusel. Pálitájlo
mu, že snad zájmůrná devalvuje smysluplná odpor proti nadnárodním korporacím. Ne
snad, že by náčelník nemohl mít nájaká nadájná - druhá i Ačkot až ale ve větších věcech pálitá-padá
má i tyto lidi za Ájarlatány. MÁsto historie Átměříli nájaká energetická pole,
smýšlená mimozemská civilizace a kdo větši co větřechno. Sedlina si nechává vybárat
mezi ezoterickou a takzvanou vědou, která podle jeho měření návštěva vykazuje mnohdy
poplatnost danámu systémů a oplátky mnichůmi mezerami. Sedlina si cenil
objevování - faktá až ho tato fakta pálitivádla kamkoli. Nesnášel manipulaci a
vymýšlená - mozká. Po pálit větších v rozhovoru s Kořenákovou mu došlo, že
si toho moc Átměříci vskutku nemají. Zajímala ho vlastní jenom jako možná
podezření, která měla motiv. Co když jí záleží jejího mužiho pálitrostí pálit
hlavu? Co když to celá chce na náho hodit? Koneckonců, kdo větši, jak to bylo
s její dcerou Lenkou. Co když se manželovali mstě?

Zavrhnout
tuto teorii zatím nemohl.

Jan Kleček se již nákolik dní cítil
mimořádně mizerně. Sice ho Áeká v uvozovkách pouze podměnka a nájaká
pokuta až ale okolí - mu dělávalo najevo, jak ho nenávidí. U dveří jeho bytu náčelník
naspreoval slovo českákovraháže a naznává malávku Ájbenice.

Větši, že se v parlamentu projednává
zpátky-sněná - postihu za tříranná - zvá - Ámat. Když si vezme, že by mohl jít sedět až jako
jeho matka až Aoplán se rozklepe. Pálitápadá si zbytečná, hnusá - se sám sobě.
SouASN se ale taká lituje až a nenávidí - ty druhá. Tyto pocity se v náč
pálitá-mo perou. Jenom netuší, jak dlouho se děl náco podobnáho vydrží. Vílám Brožan byl podržádán
otravovat policie? No dobře, tak Moniku Barejovou znal.

českáli jsme spolu sex. Teďka.áže

česká děla to vaří dcera?áže

Zkusil zatloukat. česká - Myslím, že neáže, zabruší
vyháčbavá.

česká Podáváte se áže, zatímco se pálitá-sněna Sedlina až český
mějme poněkud jiná informace. Podle jedná svědkyně jste spal s holkou, co
jí - pálitábralala kluka, dokonce dvakrát. Jednou se jednalo o Julii Krnáčkovou,
podruhé Moniku Barejovou. Obě jsou mrtvá. Tak co nám Ámeknete? Znala vaří dcera
i Denisu Buřánskou?áže

Vílám Brožan sklopil oči. Velice tiše
zadrmolil: česká, chodily spolu do jezdeckého oddílu. Brala to jako zradu, že

jsem se s nÃ- taky vyspal.â€œ

Sedlina pozoroval po oÃ•ku Olivera â€“ a pÅ™iÅ¡lo mu, Å¾e je nebÃ½vale bledÃ½.

â€žJe to ale naprostÃj blbostâ€œ, vykÅ™ikl pÅ™Ã-mo zoufale BroÅ¾an.

â€žCo je naprostÃj blbost?â€œ, zeptal se klidnÃ› Sedlina, byÅ¥ mu bylo naprsto jasnÃ©, co mÃ¡ otec MarkÃ©ty BroÅ¾anovÃ© na myslí.

â€žNo Å¾e by moje dcera vraÅ¾dila. To si myslÃ-te, ne?â€œ

Sedlina pokrÃ©il rameny.

â€žPodÃ-vejte â€“ znala vÅ¡echny tÅ™i obÄ›ti â€“ a vÅ¡echny tÅ™i obÄ›ti mÃ¡la dÅ™vod zabÃ-t. Å½dnÃ© poÅ™ijdnÃ© alibi na jejich vraÅ¾du nemÃ¡. Je nynÃ-naÅ¡- hlavnÃ- podezÅ™elou, Å™ekl bych. StejnÃ› tak bychom mohli podezÃ-rat vÃjs â€“ ale proÅ• byste vraÅ¾dil svÃ© milenky? A proÅ• jenom tyto? Ne, to nedÃ¡vÃ¡ logiku. OvÅ¡em vaÅ¡e dcera â€“ trpÃ-a je dlouhodobÃ-frustrovanÃ¡. KdyÅ¾ se k tomu pÅ™ipoÅ•te trvalÃ½ vztekâ€œ!â€œ, Sedlina vzdychl a zadÃ-val se BroÅ¾anovi do tvÃ¡Å™e. VÅ™bec si v tu chvÃ-li nebyl jistÃ½, zda je tento muÅ¾ zlomen faktorem, Å¾e jeho dcera kvÃ-li nÃ›mu moÅ¾nÃ¡ tÅ™ikrÃ¡t vraÅ¾dila, nebo proto, Å¾e jsou v ohroÅ¾enÃ- jeho povÃ-st a kariÅra.

KdyÅ¾ osamÃ›li, Sedlinovi to nedalo a zeptal se Pecky: â€žDÃ›je se nÃ›co?â€œ

â€žNeâ€œ, brouknul schlÃ-piÅ½m hlasem Oliver.

â€žTak to vybalâ€œ, nedal se Sedlina. â€žO co jde?â€œ

Oliver vzdychl. â€žJe to v prdeli no.â€œ

Sedlina se na nÃ›ho pozornÃ› zadÃ-val: â€žCo jako? MusÃ-m to z tebe pÃ¡Å•it?â€œ

Oliver zrudl.

â€žJÃ¡ s nÃ- mÃ¡m pomÄ›râ€œ, zaÅ¡eptal bezbarvÃ½m tÃ³inem.

â€žTo si dÃ›lÃ¡Å¡ prdel, Olivere, Å¾e?â€œ, zamraÅ•il se Sedlina. â€žTo ti nestaÅ•ilo, Å¾e uÅ¾ jsem tÃ› jednou z podobnÃ©ho prÅ-seru tahal?â€œ

Oliver se stydÃ›l â€“ nevÄ›dÄ›l vÅ¡ak, co Å™Ã-kat.

â€žSeÅ¡ Å¾enatej, chlape, Å•ekÅ¡iÅ¡ dÃ-tÃ›. A seÅ¡i polda, doprÅ•ic.â€œ

Sedlina mÃ¡lokdy zvyÅ¡oval hlas â€“ ale nynÃ- mÃ¡l na Pecku vÅ¡iÅ¾nÃ› dopal. Tohle nenÃ- Å¾dnÃ¡ sranda. Je-li MarkÃ©ta vraÅ¾edkynÃ›, mÃ¡ to Oliver blbÃ½.

â€žMÄ›l bych to hÃ¡jisitâ€œ, Å™Ã-kal uÅ¾ opÄ›t vÄ›cnÃ½m tÃ³inem Sedlina.

â€žHele, Olivere â€“ okamÅ¾itÃ› to skonÅ•Ã-Å¡i, jasnÃ½. JÃ¡ si to nechÃ¡m pro sebe â€“ a je ti jasnÃ½, Å¾e pro tebe riskuju svou prdel.â€œ

Oliver vÄ›dÄ›l, Å¾e Sedlina normÃ¡lnÄ› moc sprostÃ›

nemluvÃ-. TeÄ• to z nÄ›ho vÅ¡ak pÅ™Ã-mo teklo. Pecka musel dÃ¡t Sedlinovi za pravdu.

â€žJo, jsem hovado. Hele, neriskuj pro mÄ›. JÃ¡ si to vyÅ¾eru.â€œ

â€žNa gesta mÃ¡j Ä•asu dostâ€œ, mÃ¡chl rukou Sedlina.
â€žMyslÃ-m, Å¾e i tak si jeÅ¡tÄ› v Å¾ivotÄ› vyÅ¾ereÅ¡ hodnÄ› vÄ›cÃ-â€œ, rÃ½pl si do Olivera ironicky.

â€žJÃ¡ si totiÅ¾ poÅ™Ã¡d mysilÃ-m, Å¾e vraÅ¾dil nÄ›kdo jinÃ½
neÅ¾ MarkÃ©ta BroÅ¾anovÃ¡. A ty se modli, abych mÄ›l pravdu. Vyslechnout ji ale
musÃ-m. A pokud tÄ› to do toho zatÃ¡hne, nepÅ¾de moc dÃ¡lat.â€œ

Oliver pÅ™ikÃ½vl. PlnÄ› mu doÅ¡lo, co by to
znamenalo pro jeho profesi, rodinnÄ½ Å¾ivot, jeho budoucnost. Milenka ho mÃ¡ pÄ›knÄ›
v hrsti. Å¾val by â€“ ale je pozdÄ›.

JindÅ™íÅ¡ka KreÅ¡atovÃ¡ Å™Ã¡dila jako fÅ™rie. PÅ™vodnÄ›
mÄ›la mÄ›t dalÅ¡ího kunaÅ•otta â€“ nic vÃ-c â€“ a nic mÄš-Å-. Ale jÃ- prÃ¡vÄ› doÅ¡lo, koho Å¾e to
mÃ¡ pÅ™ed sebou. Prokecl se, Å¾e je jeho matka ve vÄ›zenÃ- â€“ a jÃ- se nÃ¡hle
rozsvÃ-tilo. Jo â€“ o tÅ©hle stvÅ™e slyÅ¡ela. Vykuchal nevinnÃ© zvÃ-Å™e â€“ jen kvÅ™li
svÅ©mu dotÅ•enÅ©mu egu.

â€žPÅ™eÅ¡la mÄ› chuÅ¥â€œ, plivla mu do tvÃ¡Å™e. â€žS vrah
koÅ•ek to nedÄ›lÃ¡m, zlatoâ€œ â€“ Å™ekla to pÅ™Ã-mo ledovÄ› â€“ a zasÃ¡hla ho na
nejcitlivÄ›jÅ¡í mÄšstÄ›.

â€žSeÅ¡ kurva a jÃ¡ tÄ› platÃ-mâ€œ, zkusil si hrÃ¡t na
drsÅ™íka.

Jan KlecÃ-rek by ji jinak i docela pÅ™itahoval.
Ale kdyÅ¾ vÄ›dÄ›la, co udÄ›lal â€“ ne. Mohl by bÄ½t zlodÄ›j, podvodnÃ-k â€“ moÅ¾nÃ¡ i vrah â€“
nÄ›jakÃ©ho lumpa tÅ™eba â€“ ale ne lidskÃ¡ zrÃ½da. Snad i kdyby ji nabÃ-zel milion â€“ no
dobÅ™e, nemÃ¡ smysl jÃ-t aÅ¾ tak daleko â€“ ale prostÄ› musel by hodnÄ› zacvakat, aby
jÃ- to stÃ¡lo za to. Na nÄ›jakou tu tisÃ-covku kaÅ¡le.

MÃ¡ dost bohatÅ½ch sponzorÅ- i tak.

â€žStrÃ• si prachy do prdele, uboÅ¾íku â€“ a ptÃ¡ka
tam mÅ¬Å¾eÅ¡la pÅ™idat. Ale do svÅ½, jasnÅ½?â€œ

Jan KlecÃ-rek si pÅ™ipadal jako zbitÅ½ pes.

â€žTohle ti nedaruju, krÃ¡voâ€œ, sykl na ni. Div se
nerozbreÅ•el.

Sedlina si v hlavÄ› zrekapituloval svou
konverzaci s TruÅ¾anovou. Bavili se skoro dvÄ› hodiny. Ale musel se usmÃ¡t â€“
pÅ™emluvil ji. Lidi, kterÃ© chtÄ›l, aby byli sledovÃ¡ni, skuteÄ•nÄ› sledovÃ¡ni jsou.
Jedna okatÄ›, aby ji to rozhodilo â€“ a druhÄ½ pokud moÅ¾no tajnÄ›, aby nemÄ›l ani
tuÅjenÄ-, Å¾e se mu nÄ›kdo povÄ›sil na paty.

Pokud se Sedlina nemÃ½lil â€“ a argumenty musel
pÅ™edloÅ¾it silnÃ©, kdyÅ¾ mu na to TruÅ¾anovÃ¡ kÃ½vla â€“ pak se vyÅ¡etÅ™ovÃ¡nÃ- trojnÃ¡sobnÃ©
vraÅ¾dy chÃ½lilo ke zdÄ›rnÃ©mu konci.

NesmÃ- se vÅ¡ak nic podcenit.

ProchÃ¡zel si jednotlivÃ© body, jimiÅ¾ TruÅ¾anovou
pÅ™esvÄ›dÄ•il: PÅ™Ã-leÅ¾itost, motiv, Ä•asovÃ½ rozestup mezi prvnÃ- a druhou vraÅ¾dou â€“ a

pak ten kontrast v tom, že těžetá mord následoval také každou po tom druhém.

Sedlina

jenom doufá, že se nezmávlil a že k dalšímu mrvole už nebude muset vyrážet. Mojmír Kořák Ášek, až Kvetka Staříčová je jde do sváho bytu. Celou dobu se schovával na schodech nad jejím bytem.

Konečná dorazila. Opila se hrabala v kabelce. Vábec si ho neváimla. Křížek je s rachotem vypadly na zem.

Snad tu nemá moc zvídavých sousedy. Utáhloval se, že již bude pánem. A na to, že se Květa vrátila domů pozdě a pod obraz, jsou sousedé jistě zvyklí až uklidňoval se.

Shálbla se a těžesoučí rukou nakonec odemkla dveře a chystala se vejít do bytu.

Teď, zavelal sám sobě Korošák. Velice rychle k němu seběhl a než si uvíděl, co se dělá, natlačil ji do bytu, vytáhl ze žámků křížek a nohou dveře zabouchl.

Že chce, kreditné?že, zaješela Květa. Dojilo jí, koho má pánem sebou.

Že ty prachy mi měli dát zátra, ne? Ale jestli chceš už dnes?že

Strnula. Chápalá, že kvůli penězům nepřimáhal. Tedy že ne, aby jí je dal.

Že vypadniže, pokoušela se vystřízlivět. Že budu křížek.že

To už ji pámitiskl ruku na pusu a druhou ji stiskl krk.

Ani nevídala jak, podal jí se jí ho nakopnout do nejcitlivějších mužských partií. Doslova zavil bolestí a na chvíli ji pustil.

Musí mít rychle pryč, napadlo Květu. Kdyby jen se tolik nemotala.

Mojmír, rudohlavý vzteký, ji srazil na podlahu. Jak byl rozrušený, vytáhl z kapsy náhradní, kteréžto jí pán vodňou pouze pohrozit že a když se Květa sbírala ze země, že zabodil jí ho do levého horního poloviny zad.

Vykřikla že ale ještě hlas pánemájel rychle do skořápraváho střenky.

Mojmír ještě vytrhl náhradní ze zad a upustil ho na zem.

Vyndal z kapsy další pánemájet, kteréžto si páninesl. Látkový pánsek, kteréžto obáti omotal kolem hrudla že a nekompromisně utáhl.

Jeho obávám se nezmohla na jakékoli odpověď. Nepolevoval. Pouze poslouchal, jestli to, co se tu odehrávalo, nevzbudilo pozornost nás, kteřího ze sousedů.

Nezdálo se. Asi byli u Květy zvyklí na rázné; vystoupení. Anebo jim to bylo jednoduše jedno že co se budou montovat do nás, Ášek, do Ášeji jim nic není.

Správná páska-stup, pochvaloval si Kořátko-k.

Konečně mu dojlo, že nemusí ten zpropadená žásek tolík svárat.

Takto Květy Staříč-novák se sesunulo na zem a tiží se zástalo ležet. Zkoušel ji nahmatat puls aži zjistil dech.

Ježíš vytáhne žádoucí výpoulená oči ale džívaly najevi, že tady uživá život džívno vyrchal.

Uvádomil si, že je od krve. Zaklel. Chtěl, aby to bylo tichá, nekravá. Nepovedlo se.

Ale cože je tma že a nejdáce udělaj, když co nejrychleji zmizí. Bundu náckde zahodí že ale aždaleko že tady v okolí- by to udělal jen vám.

Chvěli se pátehrabuje v Květinách kabelce. Vezme si její- klasické.

Zamkne ji tu že aspoň ji hned neobjeví.

Sebere zkrvavená náčiní a jede ho do koupelny umíštět. Počítá, kde zahodí že ale aždaleko že tady v okolí- pro jistotu hned nákolikrát.

Srdce mu buší- ažnáčekde v krku.

Myšlenky mu v hlavě páska-mo většinou. Jednu vydáváku odklidil že ale je tu druhá. Jakmile se domníkne, co se stalo, udělá ho. Květu měla rájda. Bude to tedy muset dotáhnout ažnáčekdo konce.

Páteměřík, kdy nejdáce ve Květino tato loňské objeví.

Občas za něch chodí- prázdná Jindříčka Krejčatová. Potřeboval by aspoň tak tříden, aby se mohl pátehravit.

Čeas ho ale nesnesitelná tlačí.

Taříčka Ferencová měla strach. Doufala, že se toho dotíráno, že otrapy baví- že a město toho ji sledují- ve dne v noci. Nařízla- to dělájí- dost hloupá, že si jich věděla. Ale to nic neměnělo- na situaci, že je pro policii podezřelá.

Co ji dělá- ale mnohem větší, že nedají- pokoj ani Richardovi. Všechny byly v době vraždy tří děl v květnu v jiném koutu světa. Nechápe to. Blbá je, že Richard měl něco i s tou Krájkovou. A policie jede po každém, kdo je spojen aspoň se dvěma ze tří- obětami- vražd.

Že mohl si někoho najmout člověka, že ekl jí- s také, že nevinná měla razem ve tváři Sedlinu.

Kroužek- kolem její- rodiny jako sup. Ale oni pátehradě nejsou žádoucí mráziny. Je blbá, že se dostali k Daliborovi. Teď už věděl, že s Monikou spali oba. Něco se už dostalo i do bulváru. Nařízla- jen v souvislosti s její- manželem. Jak ale bude trvat dlouho, a pořád se i o svět synovi?

Ne, tohle jednoduše nesmí- dopustit.

Kousá se do nehtů. Potřebovala by se spojit

s jednĂ-m Ā•lovĂ>kem ā“ a nynĂ- za nĂ-m nemĂ- Ā¾e.

PodĂ-vĂj se z okna. No jo, hĂ-dacĂ- psi
nikdy nespĂ-.

TĂ™esoucĂ-ma se rukama vymĂ>nĂ- v mobilu SIM
kartu.

Vzpomene si, co jĂ- Sedlina povĂ>dĂ:l: āžJe mi
IĂ-to, ale BareĂjovĂj je zatĂ-m poslednĂ- obĂ>tĂ-. Proto se o ni zajĂ-mĂjme nejvĂ-c. KdyĂ¾
by ā“ nedej boĂ¾e ā“ doĂjlo k dalĂjĂ- vraĂ¾dĂ-, stejnĂ- tak se budeme rĂ½t ve
vztazĂ-ch nejnovĂ>jĂjĂ- obĂ>ti. SmĂ-la pro vĂjs je, Ā¾e poslednĂ- je Monika ā“ a Ā¾e
s nĂ-mĂ>li pomĂ>r jak vĂjĂj manĂ¾el, tak syn.āœ

JejĂ- arogantrĂ- sebejistĂj pohrdlivĂj maska byla
pryĂ•. TaĂ¥Ăjna FerencovĂj se straĂjnĂ- bĂjla. Jednak o sebe ā“ale mnohem vĂ-ce o syna.

StaĂ•Ă- mĂjlo ā“ a vĂjecho, co pracnĂ- budovala, se
rozpadne, jako by to snad ani nikdy nebylo.

āžDĂ>je se nĂ>co?āœ, pĂ™ivĂ-tala manĂ¾ela Hana
KoĂ^aĂ™Ă-kovĂj. āžJsou skoro Ă•tyĂ™i rĂjnoāœ, spĂ-Ăjje konstatovala, neĂ¾ vyĂ•Ă-tala.

VlastnĂ> uĂ¾ dĂ>jvno jĂ- bylo jedno, co manĂ¾el
dĂ>lĂj. Ale znepokojilo ji, Ā¾e vypadĂj nĂ>jak divnĂ>. Ā½eny, se kterĂ½mi mĂ>l styk,
radĂ>jí nepoĂ•Ă-tala. PotĂ™ebovala ho na jedinou vĂ>c ā“ aby jĂ- pomohl vytvoĂ™it zdĂ>jnĂ-
dokonalosti. A jinak ji nezajĂ-mal. UĂ¾ dlouho ne.

āžNĂ>co jsem musel vyĂ™Ă-ditāœ, odsekl suĂ>j e ā“ a
doufal, Ā¾e tĂ-m domĂjcĂ- vĂ½slech skonĂ•Ă-. Co jĂ- je po tom? VĂ¾dyĂ¥ uĂ¾ dĂ>jvno si mezi
sebou ani nĂ>jznakem nehrajĂ- na nĂ>jakĂ½ cit. AĂ¥ si ho tedy nevĂjĂ-mĂj ā“ a bude klid.

āžDĂ>je si co chceĂ>jāœ, pronesla ledovĂ>, āžale
jestli udĂ>lĂjĂj jakoukoli blbost, neĂ•ekej, Ā¾e ti pomohu.āœ

āžTo neĂ•ekĂjm uĂ¾ dlouhoāœ, neodpustil si a zmizel
v koupelnĂ>.

Teprve nynĂ- HanĂ> KoĂ^aĂ™Ă-kovĂ© docvaklo, Ā¾e se
jejĂ- manĂ¾el vrĂ>jtil nĂ>jak aĂ¾ pĂ™Ă-liĂj nalehko. A Ā¾e venku, zvlĂjĂjtĂ> v tuto
dobu, Ā¾jdnĂ© velkĂ© teplo nenĂ- ā“ a jejĂ- manĂ¾el se v Ā¾jdnĂ©m pĂ™Ă-padĂ> neĂ™adĂ-
mezi otuĂ¾ilce.

Ctibor HavrĂjnek prĂ>jvĂ> popĂ-jel kafe
s jednĂ-m starĂjĂ-m muĂ¾em v salonku. MuĂ¾ byl jiĂ¾ proĂjedivĂ>lĂ½ a na oĂ•Ă-ch
mĂ>l posazenĂ© brĂ½le se Ā¾utĂ½mi kulatĂ½mi kovovĂ½mi obrouĂ•kami. Mluvil
k Ctiborovi rĂjdoby laskavĂ½m, otcovskĂ½m tĂ³nem ā“ ale Ctibor moc dobĂ™e vĂ>dĂ>l,
Ā¾e takovĂ½ tento muĂ¾ vĂbec nenĂ-.

Sice na konci osmdesĂjĂ½ch let vstoupil do KSĂŒ,
nadto rozjel slibnou stranickou kariĂ©ru ā“ ale to mu potom nijak nebrĂ>jnilo
vytĂ•it si komunisty jako hlavnĂ- zlo dneĂjnĂ-ch dnĂ-. Snad mĂ>l mĂ-t i nĂ>jakĂ© pletky
s STB. Dnes se ĀjuĂjkalo, Ā¾e mĂ>j blĂ-zko k BIS.

HavrĂjnek ho respektoval jako autoritu.

Muž se na něho potutelně usmíl.

„Tu tvou práci na novinkách a věbec na serverech v diskusech cením. Sej dobřej. Je potřeba tu ruskou propagandu rozmetat, pochvalil Havržinka a jen tak mimoděk k němu například ruku a když rozevřel dlaň, byla v něm tisícikoruna.

„Jak jsem viděl Slovenskám řečeprovou, pokračoval muž pateticky. „A my tu máme toho starce a toho establika, bávali jsme se spolupracovník s STB si div neodplival hranicem pohraničním.

Havržnek horlivě připomíkal.

„Nějak zájem je zachovat NATO a ne podléhat Rusku a Československé, zanotoval muž známou přáníku. „Proto potřebujeme jednak influenceru a jednak uvedení domácího křídla, jako jsi ty, kteří Tábor ze ukrajinskou, jak myslíš.“

Muž se na chvíli odmlčel. Potom začal zoplněně jinou soudku.

„Ty chodíš s Terezou Mäkkovou, že?“

Ctibor

Havržnek chvíli uvařoval, co na to. Zda nemůže protestovat, že o Terezu a takové zájem nemá a že je to spásný známý most.

To ale již muž dodal: „Tábor se drží. Můj dobrý zájem o spolu to měl zároveň nějak dotázán. Navíc, doslechl jsem se, že ti už dva krátky poskytl cenné alibi. Asi nemusí mít zdánlivě ovávat, že nemáme potřebovat životářka aby jen podezřeláho z vraždy. Tys s tím dva ma obáváš spal, že? A tu Krnáčkovou jsi právě uhájen.“

Havržnku vyschlou v krku. Cítil na sobě upřený pohled životářky, která sice usiluje o zdánlivou dobroruď a parádu, která je vždycky chladná až do nezávistí ocel a odmítá všechny žádat nežádoucí.

Dívka se dívala na Havržnku do tváře a pokračovala ve svém monologu.

„Jak životářka, ty a Tereza tam je chemie. Z toho by něco mohlo být. Uvážuj o tom že a chápou, že mladý kdo ty prostě potřebuje s českou všechnou volnosti, že poprvé ho po zádech a pravěděstí rád bodrou shovává, že žádá současnou jsi už dost starý na to, aby ti to nepřerostlo pánem hlavu. Musíš mít jasné poslání danou priority.“

Havržnek pouze přikývl, že chápá. Poté, co mu Tereza poskytla alibi i na dobu, kdy byla zabita další žena česká, se kterou něco měl, mu docházelo, že se jí tak snadno nezbaví. A tady v podstatě slyšel rozsudek.

Tereza se kolem něho ovinula, vytvořila těhotnou žádat neprodyšnou sálu a pro něho se již nikdy stává takřeky nemožná. K tomu je tu nabídka nějaký ty kariérory, že a o tu by ambicizná mladá Havržnka stáhlahu stáhl velmi moc.

„Zaplatíš mě, zahlaholil muž, když je mějela potetovanou servírkou v minisukni a sálu ovaných punčochářem s řupkami.“

„Za chvíli budu u vás, hlesla užvaněm hlasem bez jakéhokoli zájmu.“

Havržnek podíval se na muže pozval.

„Ale to je samozřejmě, rozplával se dotečně.

samolibě. „Tak ať vám to klape, neodpustil si slovně- ďítulec na zájvář.

Markéta Brožanová páté vžílechu o Oliverovi
vábec nemluvila.

Byla pobledlá, měla kruhy pod očima. A patnáct
spala až zájemce opakovánky plakala.

Hlavní slovo páté její-m vžílechu měla Veronika
Trubanová. Ptala se Markety na to, jak snájela, že holky, co spaly
s jejími kluky, měly pomáři s její-m otcem. Poté ji smávala na
absenci alibi.

Z města se vžak vyjetovatel nepohnuli.
Neměli vrahednou zbraň, nenašli odzvěznutí vlasy Moniky Barešové.

Veronika Trubanová byla očividná nespokojená a
rozmrzelá.

„Tak ekl bych, že ona to není-že, vyjdětím sváž
nájzor Sedlina.

„Snad budete mě-tuď stá-, co se takže-toho
sledovali-ná-že, suše utrousila Trubanová.

„Tak nějak informace užíme až do-kal bych
že-asuže, reagoval s klidem Sedlina.

Jindříčka Krejčatová měla od Květiny bytu
klíče. Mojmír Kožák nepočítal s tím, že se u ní stavětak brzy.
Jindříčka vžak potřebovala o nějakém s Květou mluvit a když jí nereagovala
na maily a SMS až pátého jílo jí to divné.

Krejčatová nebyla žádána hrájková princezna a
vydržela vskutku hodně až ale když objevila tělo své kamarádky, otázka slo to
s ná- do morku kostě.

Sedlina s Peckou se užírozhlaželi po
bytí.

„Myslím, že to souvisí s tím ostatními
mordy?že, obrátil se na Sedlinu Pecka.

„Neviděl tu žádánu odstřílenou vlasy až ani
minulý období a ani tato. Vzdál bych se, že i náhle byl použit jiný. To pak
žmekne pitva. Nemáme sice nic vyloučit až ale zatím nemyslím, Olivere, že to
nějak souvisí. že

Když se Krejčatová trochu uklidnila, vyjevila
jim své podezření.

„Váš, že vydala Mojmíra Kožáka. že

„Zájem ho vydala?že

â€žZnÃ¡silnil ji kdysi, vÃ-te? NavÃ-c se kamarÃ¡dila s jeho dcerou. MyslÃ-m, Â¾e tam bylo nÃ›jakÃ© zneuÂ¾Ã-vÃ¡jnÃ-.â€œ

â€žTakÂ¾e si myslÃ-te, Â¾e ji zabil KoÅ^aÅ™Ã-k?â€œ

â€žMÃ¡m od nÃ›ho nÃ›kolik esemesek, Â¾e se chce vidÃ>t. BojÃ-m se ho.â€œ

Sedlina se zamyslil. â€žUvidÃ-me, jakÃ© se nÃ¡jm tu podaÅ™Ã-najÃ-t stopy. A pokud budete souhlasit, asi vÃ¡s pouÂ¾ijeme jako nÃ¡vnadu.â€œ

KreÅ¡atovÃ¡ by jim v tu chvÃ-li sÃ¡bla snad cokoli. Bylo evidentnÃ-, jak velkÃ½ mÃ¡ strach. DÃ›s mÃ›la vepsanÃ½ v oÅ•Ã-ch.

â€žPokud je to KoÅ^aÅ™Ã-k, mohl by to bÃ½t nÃ¡jÅ¡ Ä•lovÃ>kâ€œ, zapÅ™emÃ-tal Pecka. â€žTÅ™eba ta mrtvÃ¡ vÃ›dÃ›la i tohle.â€œ

Sedlina se slabÃ› usmÃ¡l. â€žTohle nenÃ- tipovacÃ-soutÃ¾í, Olivere. NesmÃ-me teÄ• hlavnÃ› udÃ›lat Â¾Ãjdou chybu. ZaÂ¾ÃjdÃ¡m pro KreÅ¡atovou ochranu â€“ a zkusÃ-me KoÅ^aÅ™Ã-ka vylÃ¡kat k nÃ- na schÃ-zku. Tam to pak musÃ-me zabezpeÄ•it, abychom mohli reagovat na pÅ™Ã-padnÃ½ pokus o Ä°tok. Ale myslÃ-m, Â¾e v tomhle mi i Veronika vyjde vstÅ™Ã-c.â€œ

Olivera trochu Å¡valo, Â¾e je Sedlina tajnosnubnÃ½ v tom ohledu, koho vlastnÃ› dal sledovat. VÃ-, Â¾e TaÅ¥Ã¡nu Ferencovou â€“ ale jeÅ¡tÃ› nÃ›koho. A tam zatÃ-m hovornÃ½ nenÃ-. PrÃ½ se vÅ¡e Pecka vÃ•as dozvÃ-. Napadlo ho, Â¾e moÅ¾nÃ¡ sledujÃ- jejÃ-ho syna, Richarda. Ale to nechÃ¡pal, pokud byl Richard v dobÃ› vraÅ¾dy BareÅ¡ovÃ© v zahraniÅ•Ã-. JistÃ›, mohl si nÃ›koho najmout â€“ ale to pÅ™ipadalo Peckovi za vlasy pÅ™itaÅ¾enÃ©.

Na druhou stranu, pokud si nÃ›koho najal â€“ dÃ¡valo by smysl, pokud ho sledujÃ-. Pak by bylo moÅ¾nÃ© dopadnout vykonavatele objednÃjkы â€“ a usvÃ›dÄ•it i jejÃ-ho objednavatele.

Olivera uÅ¾ napadalo, jestli by nÃ›kdy mÃ›li Å¡anci usvÃ›dÄ•it Å-tefana Ruhala â€“ kdyby byl vrahem nÃ¡hodou on. Peckovi se to zdÃ¡lo nemoÅ¾nÃ©. Ruhal si svÃ½mi penÄ›zi â€“ a pÅ™edevÅ¡iÅ-m kontakty, mimo jinÃ© i v politice, kolem sebe vybudoval tak pevnou a neprostupnou zeÅ•, Â¾e na nÃ›ho nemohou.

Tereza MÄ›kotovÃ¡ byla nadmÃ-ru spokojenÃ¡. S HavrÃ¡nkem jiÅ¾ Â¾ijÃ- v jednom bytÃ› â€“ a je oficiÃ¡lnÃ› jeho holkou. PostarÃ¡ se o to, aby maximÃ¡lnÃ› do dvou let byla nÃ›co vÃ-ce. MoÅ¾nÃ¡ uÅ¾ do roka, to se uvidÃ-.

JistÃ›, nedÃ›lÃ¡ si o nÃ›m iluze. VÃ-, Â¾e jÃ- zahÃ½bÃ¡ ale souÄ•asnÃ› pochopila, Â¾e je to slaboch, kterÃ½ ji neopustÃ-. Je to tedy na nÃ- â€“ a ona s nÃ-m ve svÃ½ch plÄ›jnech sakra poÅ•Ã-tÃ¡. Â¾e si sem tam odskoÅ•Ã-? No a co? HlavnÃ- je, Â¾e mÃ¡ v rukou nÃ›co, co ho vÃ¾dy pÅ™itÃjhne k nÃ- zpÃ-t.

Pokud pak nÃ›kdy HavrÃ¡nek bude neperspektivnÃ-m, poohlÃ©dne si jinde. ZatÃ-m ale pro ni mÃ¡ svou cenu. MAREK Å“EZANKA

pokraÅ•ovÃ¡jnÃ-
pÅ™Ã-Å¡itÃ-